

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน การแสดงนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว ไม่มีแม่เพียงดวงวิญญาณเดียวสามารถจะได้รับการปลดปล่อยจากการแสดงนี้ ไม่มีใครสามารถได้รับการหลุดพ้นตลอดไป

คำถาม: พ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ที่สุดเหนือสิ่งใด กลายเป็นเจ้าผู้ไร้เดียงสาได้อย่างไร?

คำตอบ: ลูก ๆ ให้ข้าพเจ้าหนึ่งกำมือแก่ท่านและได้รับปราสาทราชวังเป็นการตอบแทน และเหตุนี้เองพ่อจึงเรียกว่าเป็นเจ้าผู้ไร้เดียงสา ลูกพูดว่า: ชีพบาบาคือลูกของฉันทานั่นเป็นลูกเช่นนั้นที่ท่านไม่มีวันจะรับสิ่งใดไปจากลูกแต่ให้ลูกเสมอ ในหนทางบักดี พวกเขาพูดว่า: การกระทำใดก็ตามที่ใครบางคนทำ เขาได้รับผลของสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามในหนทางบักดี สิ่งใดก็ตามที่พวกเขาได้รับเป็นไปเพียงระยะเวลาชั่วคราวเท่านั้น ในหนทางของความรู้ ลูกทำทุกสิ่งด้วยความเข้าใจและเหตุนี้เองลูกจึงได้รับตลอดไป

โอม ชานติ พ่อทางจิตกำลังมีการสนทนาจากใจถึงใจกับลูก ๆ ทางจิต หรือลูกอาจจะพูดว่าพ่อทางจิตกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูก ๆ ลูกมาเพื่อศึกษาราชโยคะกับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด เหตุนี้เองสติปัญญาของลูกควรจะไปหาพ่อ นี่คือนิเวศของพระเจ้าสำหรับดวงวิญญาณ พระเจ้าพูดกับชาลิแกรม เป็นลูก ๆ ดวงวิญญาณผู้ที่ต้องรับฟัง และเหตุนี้เองลูกต้องกลับมาเป็นสำนักเป็นดวงวิญญาณ ก่อนหน้านั้นลูกเคยมีสำนักที่เป็นร่าง พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดนี้และทำให้ลูก ๆ มีสำนักเป็นดวงวิญญาณ เวลานั้นลูกเข้าใจความแตกต่างระหว่างการมีสำนักเป็นดวงวิญญาณและการมีสำนักที่เป็นร่างแล้ว พ่ออธิบายแก่ลูกแล้วว่าเป็นดวงวิญญาณที่เล่นบทบาทของตนด้วยร่างกาย เป็นดวงวิญญาณไม่ใช่ร่างกายที่ศึกษาเล่าเรียน อย่างไรก็ตามเนื่องจากการมีสำนักที่เป็นร่าง พวกเขาคิดว่าผู้นั้นผู้นี้กำลังสอนพวกเขา ผู้เดียวที่กำลังสอนลูก ๆ นั้นคือผู้ที่ไม่มีตัวตน ชื่อของท่านคือชีวา ชีพบาบาไม่ได้มีร่างกายของท่านเอง ทุกคนอื่นนั้นก็จะพูดว่า: นี่คือนิเวศของฉันทานั่นใครพูดเช่นนั้น? ดวงวิญญาณพูดว่า: นี่คือนิเวศของฉันทานั่น อย่างไรก็ตามเหล่านั้นทั้งหมดคือการศึกษาเล่าเรียนทางวัตถุ ทางโลก และมีวิชาที่แตกต่างกันอยู่มากมายในสิ่งเหล่านั้น มีชื่อที่แตกต่างกันอย่างมากมายเช่นปริญาตริ (BA) ฯลฯ ที่มีเพียงชื่อเดียวและเป็นเพียงผู้เดียวที่กำลังสอนลูก เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่มาและสอนลูก ดังนั้นลูกต้องจดจำพ่อ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนพวกเรา ชื่อของท่านคืออะไร? ชื่อของท่านคือชีวา ไม่ใช่ว่าท่านอยู่เหนือรูปและนาม มีการให้ชื่อแก่ร่างกายของมนุษย์ มีการกล่าวว่า: นี่คือนิเวศของผู้นั้นผู้นี้ อย่างไรก็ตามชีพบาบาไม่มีร่างกาย มนุษย์นั้นก็ได้รับชื่อสำหรับร่างของเขา ในขณะที่เป็นเพียงพ่อที่ไม่มีตัวตนผู้เดียวเท่านั้นที่ชื่อของท่านคือชีวา เมื่อท่านมาที่นี่เพื่อสอนลูก ชื่อของท่านก็ยังคงเป็นชีวา ร่างนี้ไม่ได้เป็นของท่าน มีพระเจ้าเพียงหนึ่งเดียว ไม่ใช่ 10 หรือ 12 ท่านเป็นเพียงหนึ่งเดียว แต่กระนั้นผู้คนก็พูดว่า ท่านอวตารมา 24 ครั้ง พ่อพูดว่า: ลูกทำให้พ่อสะดุดพลัดพลั่งไปอย่างมาก ลูกพูดว่า ดวงวิญญาณสูงสุดอยู่ในก้อนกรวดและก้อนหิน เช่นที่ลูกสะดุดพลัดพลั่งอย่างมากมายในหนทางบักดี ในท่านองเดียวกัน ลูกนั้นก็ทำให้พ่อสะดุดพลัดพลั่งไปอย่างมาก ตามละคร วิธีการพูดของท่านนั้นเยือกเย็นอย่างยิ่ง ท่านอธิบาย: ทุกคนได้ประณามและดูหมิ่นพ่ออย่างมากมาย ผู้คนพูดว่าพวกเขาทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ในขณะที่พ่อพูดว่า: ไม่มีใครนอกจากพ่อเท่านั้นที่สามารถทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ไม่ว่าใครก็ตามทำบางสิ่ง อย่างแน่นอนที่จะได้รับผลของสิ่งนั้น เวลานั้นลูกกำลังได้รับผล ได้มีการจดจำกันว่าพระเจ้าให้ผลของบักดี เพราะพระเจ้าคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ลูกเคยทำพิธีกรรมในหนทางบักดีมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ความรู้คือการศึกษาล่าเรียน เพียงครั้งเดียวเท่านั้นที่ลูกได้รับการศึกษานี้และจากพ่อผู้เดียว พ่อมาเพียงครั้งเดียวเท่านั้นในยุคแห่งการบรรจบพบกันที่เป็นสิริมงคลที่สุดและกลับไปหลังจากที่ทำให้ลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด นี่คือนิเวศ และนั่นคือบักดี ลูกเคยทำบักดีมาถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ผู้ที่ไม่ได้ทำบักดีก็มีความคิดว่าบางทีผู้นั้นผู้นี้ได้ตายไปหรือล้มป่วย เพราะพวกเขาไม่ได้ทำบักดี อย่างไรก็ตามไม่ได้เป็นเช่นนั้น พ่อพูดว่า: ลูก ๆ ลูกได้เรียกหาพ่อให้มาและทำให้ทุกคนบริสุทธิ์จากไม่บริสุทธิ์ และประทานชีวิตใหม่ที่ไม่มียึดติดแก่ทุกคน ดังนั้นเวลานี้พ่อได้มาแล้ว บักดีนั้นแยกห่างจากความรู้ ด้วยบักดีก็จะมียึดติดถึงครึ่งหนึ่งของวงจร และด้วยความรู้ก็จะมียึดติดถึงครึ่งหนึ่งของวงจร อาณาจักรของรามและอาณาจักรของราวันทั้งสองนั้นไม่มีขีดจำกัด เวลาของทั้งสองนั้นเท่ากัน ในเวลานี้เพราะผู้คนนั้นเป็นโศก (ผู้ที่ต้องแหวะในความสุขจากประสาทสัมผัส) ประชากรของโลกจึงมากขึ้นและช่วงชีวิตของผู้คนนั้นสั้นลง พวกเขาพยายามที่จะสร้างวิธีการเพื่อที่ประชากรจะไม่เพิ่มมากเกินไป ลูก ๆ รู้ว่าเป็นหน้าที่ของพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำให้โลกที่แสนจะใหญ่โต(ประชากร)นั้นเล็ก พ่อมาเพื่อทำให้โลกเล็ก ลูกเคยเรียกหา: บาบา ได้โปรดมาและทำลายความไร้ศีลธรรมจรรยา นั่นคือทำให้โลกนี้เล็กลง โลกนั้นก็มิได้รู้ว่าพ่อทำให้โลกนั้นเล็กลงอย่างไร เพียงมนุษย์ไม่กี่คนเท่านั้นที่จะหลงเหลืออยู่ ดวงวิญญาณที่เหลือทั้งหมดก็จะกลับไปยังบ้านของตน และแล้วก็จะลงมาที่นี้ตามลำดับกันไปเพื่อเล่นบทบาทของพวกเขา ยิ่งบทบาทของพวกเขาเหล่านั้นล้ำค่ามากเพียงไรในการละเล่น พวกเขาก็จะจากบ้านมาที่นี้ล้ำค่าตามนั้น ผู้ที่อยู่ในการแสดง ทำธุรกิจของพวกเขาแล้วก็มาที่นี้เพื่อเล่นบทบาทของเขาในเวลาของเขา เป็น

เช่นเดียวกันสำหรับลูก ผู้ที่มีบทบาทที่จะเล่นภายหลังก็จะมาภายหลัง ผู้ที่เป็นนักแสดงในตอนเริ่มต้นของการละเล่นก็มาที่นั่นในตอนเริ่มต้นของยุคทอง หากลูกมองดู ลูกก็จะเห็นว่าผู้ที่จะมาที่นั่นภายหลังก็ยังคงเฝ้าแต่ลงมา สาขาและกิ่งก้านนั้นก็จะเฝ้าแต่มาจนถึงเวลาสุดท้าย เรื่องราวของความรู้ได้มีการอธิบายให้แก่ลูกในเวลานี้ เมื่อลูกนั่งในการจดจำระลึกถึงในตอนเช้าตรู่, นั่นคือการฝึกฝน ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อของตน ลืมคำว่า “โยคะ” ผู้คนนั้นสับสนกับสิ่งนั้น พวกเขาพูดว่า: ฉันไม่สามารถมีโยคะ พ่อพูดว่า: โอ! ลูกไม่สามารถจดจำพ่อของลูกหรือ? สิ่งนี้ดีหรือ? หากลูกไม่จดจำพ่อ ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? พ่อคือผู้ชำระให้บริสุทธิ์ พ่อมาและอธิบายแก่ลูกถึงความลับของตอนเริ่ม ตอนกลางและตอนจบของละคร นี่คือการเริ่มต้นของความหลากหลายของศาสนาและความหลากหลายของมนุษย์ มนุษย์ทั้งหมดในโลกคือนักแสดง มีมนุษย์อยู่มากมาย ผู้คนได้ทำการคิดคำนวณและพูดว่า: ใน 1 ปีจำนวนเท่านี้ล้านจะเกิดขึ้นมา อย่างไรก็ตามไม่ได้มีเนื้อที่ว่างมากเช่นนั้นที่นี่ เหตุนี้เองพ่อจึงพูดว่า: พ่อมาที่นี่เพื่อจำกัดจำนวนนั้นลง เมื่อดวงวิญญาณทั้งหมดได้มาจากเบื้องบน บ้านของพ่อนั้นก็ว่างเปล่า ผู้ที่ยังคงอยู่ที่นั่นก็ลงมาด้วยเช่นกัน ต้นไม้ต้นไม้ไม่มีวันแห้งเหี่ยวไปอย่างสมบูรณ์ ต้นไม้จะเฝ้าแต่เติบโต ในเวลาสุดท้ายเมื่อไม่มีใครหลงเหลืออยู่ที่นั่นแล้ว และแล้วทุกคนก็จะกลับไป จะมีผู้คนน้อยน้อยอย่างยิ่งในโลกใหม่และเวลานี้ก็มีอยู่มากมาย ร่างของทุกคนนั้นเฝ้าแต่เปลี่ยนแปลงไป มีเพียงผู้ที่ใช้ชาติเกิดนั้นทุก ๆ วงจรเท่านั้นที่จะใช้ชาติเกิดเดียวกันในเวลานี้ ไม่มีใครนอกจากพ่อสามารถอธิบายว่าละครโลกนี้เฝ้าแต่หมุนไปอย่างไร ลูก ๆ เข้าใจสิ่งนี้ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำด้วยเช่นกัน การละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ใหญ่โตมาก มีสิ่งต่าง ๆ อยู่มากมายที่จะต้องเข้าใจ พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้อื่นทั้งหมดนั้นมีขีดจำกัด พวกเขาเขียนพระเวทและคัมภีร์ทั้งหลายแต่พวกเขานั้นก็ไม่สามารถที่จะสร้างสิ่งนั้นได้มากมาย หากลูกนั้นจะเฝ้าแต่เขียนตั้งแต่ตอนเริ่มต้น นั่นก็จะกลายเป็นกิตะที่ใหญ่โตมาก หากทุกสิ่งจะมีการตีพิมพ์กิตะนั้นก็จะใหญ่โตมากยิ่งขึ้นกว่าอาคารนี้ เหตุนี้เองพวกเขาจึงได้ให้คำยกย่องแก่กิตะว่า: หากท่านจะทำให้มหาสมุทรกลายเป็นหมึก... และแล้วพวกเขาก็พูดว่านกกระจอกได้กลืนมหาสมุทร ลูกคือนกกระจอกผู้ที่เวลานี้กำลังกลืนมหาสมุทรแห่งความรู้ทั้งหมด เวลานั้นลูกได้กลายเป็นบราห์มิน เวลานั้นลูกได้รับความรู้แล้ว เวลานั้นลูกรู้ทุกสิ่งด้วยความรู้ ลูกมาที่นี่เพื่อศึกษาเล่าเรียนทุก ๆ วงจร ไม่มีเรื่องอะไรที่น้อยกว่าหรือมากกว่า ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเพียงไร, ลูกก็สร้างผลรางวัลมากขึ้นเท่านั้น ลูกแต่ละคนสามารถที่จะเข้าใจว่าลูกกำลังทำความเพียรพยายามมากเพียงไร และลูกกำลังจะกลับมามีค่ามากเพียงไร นักเรียนนั้นก็สอบผ่านการสอบที่โรงเรียนต่างลำดับกันไป ทั้งสุริยวงศ์และจันทร์ทวารวศ์ก็ได้มีการสร้างขึ้น ผู้ที่สอบตกก็กลายเป็นจันทร์ทวารวศ์ ไม่มีใครรู้ว่าเหตุใดจึงได้มีการแสดงรามไวัพร้อมกับลูกธนูและคันธนู พวกเขาได้ทำให้ประวัติศาสตร์นั้นก้าวร้าวรุนแรง ในเวลานี้ไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากความก้าวร้าวรุนแรง ลูกรู้ว่าไม่ว่าการกระทำอะไรก็ตามที่ทุกคนทำเขาก็ได้รับผลของสิ่งนั้นตามนั้น ยกตัวอย่าง เมื่อใครบางคนสร้างโรงพยาบาลเขาก็จะมีช่วงชีวิตที่ยืนยาวและจะอยู่อย่างมีพลานามัยในชาติเกิดต่อไปของเขา ผู้ที่สร้างธรรมศาลาหรือโรงเรียนก็ได้รับความสุขชั่วครว เมื่อลูก ๆ มาที่นี่ บาบาก็ถาม: ลูกมีลูกกี่คน? ลูกก็พูดว่า: มีลูกทางโลก 3 คน และหนึ่งนั้นคือซีพาบบา เพราะท่านได้ให้มรดกแก่ลูก และได้รับมรดกด้วยเช่นกัน มีบัญญัติที่ท่านไม่ได้ต้องการที่จะรับสิ่งใดไปจริง ๆ เพราะท่านคือผู้ประทาน ท่านคือเจ้าผู้ไร้เดียงสา เพราะลูกได้ให้ขาหนึ่งกำมือแก่ท่านและประกาศสิทธิ์ในปราสาทราชวังเป็นการตอบแทน ท่านเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์ และเป็นมหาสมุทรแห่งความรู้ เวลานี้พ่อพูดว่า: พ่ออธิบายแก่ลูกถึงสาระของคัมภีร์ของหนทางของบักติ ผลของบักตินั้นคงอยู่มาจนถึงครึ่งหนึ่งของวงจร ชันยาสซีก็พูดว่าความสุขนี้เป็นเหมือนกับมูลก และเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้จากบ้านและครอบครัวของเขาและเข้าไปอยู่ในป่า พวกเขาพูดว่าพวกเขานั้นไม่ต้องการความสุขของสวรรค์ เพราะต่อมาพวกเขาจะต้องเข้าไปสู่ปรโลก แทนที่จะเป็นเช่นนั้น, พวกเขาต้องการการหลุดพ้นตลอดไป อย่างไรก็ตามลูกต้องจดจำว่าการละเล่นนี้ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีแม้เพียงหนึ่งดวงวิญญาณที่สามารถได้รับการปลดปล่อยจากการละเล่นนี้ สิ่งนี้ถูกกำหนดไว้แล้ว เหตุนี้เองจึงได้มีการจดจำว่า: “สิ่งที่ถูกกำหนดไว้นั้นกำลังเกิดขึ้น” เหตุนี้เองพวกเขาจึงวิตกกังวลในหนทางของบักติ อะไรก็ตามที่เคยเกิดขึ้นในอดีตจะเกิดขึ้นอีกครั้ง ลูกนั้นเกี่ยวไปรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด วงจรนี้ไม่มีวันจบสิ้น สิ่งนี้ได้ถูกกำหนดไว้แล้ว ลูกนั้นจะสามารถหยุดการเพียรพยายามของลูกในสิ่งนั้นได้อย่างไร ลูกไม่สามารถออกมาจากการละเล่นนั้นเพียงเพราะลูกพูดเช่นนั้น การได้รับการหลุดพ้นตลอดไป การหลอมรวมไปกับแสง และการหลอมรวมไปกับธาตุบุรามีทั้งหมดนั้นเป็นสิ่งเดียวกัน มีความคิดเห็นจำนวนนับไม่ถ้วนและศาสนาจำนวนนับไม่ถ้วน และผู้คนก็พูดว่า: เพียงท่านเท่านั้นที่รู้ถึงวิธีการและหนทางของท่าน พวกเราได้รับชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสด้วยศรัทธาที่ท่านให้แก่พวกเรา เพียงลูกเท่านั้นที่รู้สิ่งนั้น เมื่อท่านได้มาพวกเราจะสามารถจะรู้ถึงสิ่งเหล่านี้และกลับมาบริสุทธิ์ด้วยเช่นกัน พวกเราสามารถศึกษาเล่าเรียนและได้รับชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส เมื่อลูกได้รับชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลสก็ไม่มีใครเรียกหาพ่อ ในเวลานี้ภูเขาแห่งความทุกข์กำลังจะถล่มลงมาสู่ทุกคน พวกเขาได้แสดงการนองเลือดโดยที่ไม่มีสาเหตุ และพวกเขาก็ได้แสดงภูเขาโกเวอร์ทันทด้วยเช่นกัน และก็ได้มีการยกภูเขาขึ้นด้วยนิ้ว ลูกรู้

ความหมายของสิ่งนี้ เพียงลูกๆ ไม่ก็คนเท่านั้นที่จัดภูเขของความสุขนี้ ลูกนั้นได้อดทนต่อความสุข ลูกต้องให้มนตราที่ฝึกฝนจิตใจแก่ทุกคน พวกเขาพูดว่า ทูลชิตาสได้ฤกษ์จันทร์เพื่อจะให้ดีลัค... ลูกๆ ได้รับดีลัคของอำนาจในการปกครองด้วยความเพียรพยายามของลูกเอง ลูกกำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่ออาณาจักร เป็นเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนราชาโยคะแก่ลูกที่จะทำให้ลูกได้รับอาณาจักร เวลานี้ลูกกำลังนั่งอยู่ที่บ้าน นี่ไม่ใช่ท้องพระโรง ท้องพระโรงคือที่ซึ่งราชาและจักรพรรดินั้นได้พบปะกัน นี่คือพาทชาลา ได้มีการอธิบายแล้วว่าไม่ควรมีความหวาดหวั่นใดในผู้ที่มีกิเลสใดมาที่นี้ ผู้ที่ไม่บริสุทธิ์นั้นก็จะทำลายบรรยากาศ เหตุนี้เองพวกเขาจึงไม่ได้รับอนุญาตให้มาที่นี้ เมื่อพวกเขาได้อยู่อย่างบริสุทธิ์ พวกเขาจะสามารถได้รับอนุญาต ในเวลานี้บางคนนั้นก็จะต้องได้รับอนุญาตให้มา หากลูกไปจากที่นี้และอยู่อย่างไม่บริสุทธิ์ ลูกก็จะไม่สามารถเข้าถึงสิ่งใดได้ นี่คือการสาปแช่งตนเอง กิเลสนั้นคือการกำหนดของราวัน ลูกได้หยุดการทำตามการกำหนดของราม ลูกทำตามการกำหนดของราวันและอยู่อย่างเต็มไปด้วยกิเลสและเป็นเช่นหิน มีเรื่องราวที่แสนจะน่ากลัวมากมายที่ได้เขียนไว้ในการดำพรานา พ่อพูดว่า: มนุษย์นั้นกลายเป็นมนุษย์เท่านั้น เขาจะไม่กลายเป็นสัตว์ ฯลฯ ในการศึกษาเล่าเรียนก็ไม่มีเรื่องของศรัทธาที่มั่งคั่ง นี่คือการศึกษาลูก นักเรียนนั้นก็ศึกษาเล่าเรียน สอบผ่าน และหาเงินทอง อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ให้มนตราที่ฝึกฝนจิตใจแก่ทุกคน ประกาศสิทธิ์ในดีลัคของอาณาจักรด้วยการทำความเพียรพยายามในการศึกษาเล่าเรียน ให้นิ้วมือของลูกเพื่อนำภูเขของความสุขเหล่านี้ออกไป
2. ในยุคแห่งการบรรจบพบกัน เพียรพยายามที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ทำการฝึกเพื่อจดจำพ่อ อย่าได้อยู่อย่างสับสนด้วยการพูดถึงโยคะ

พร: ขอให้ลูกมีความสุขดีเสมอ และมีประสบการณ์ของพลัง(ความแข็งแรง)ด้วยเช่นกันในร่างกายของลูกบนพื้นฐานของพลังทางจิตวิญญาณของลูก

ในชีวิตทางจิต(จิตวิญญาณ)นี้ สุขภาพดีของทั้งดวงวิญญาณและวัตถุธาตุเป็นสิ่งสำคัญ เมื่อดวงวิญญาณมีสุขภาพที่ดีและแล้ว เพราะด้วยการกลายเป็นเช่นหนามจากไม้กางเขน เพราะด้วยสภาพดั้งเดิมของลูกเอง บัญชีกรรมของร่างกายหรือความเจ็บป่วยใดๆของร่างกายให้ประสบการณ์เช่นพลาณามัยดี ไม่มีสิ่งบ่งชี้ของความสุขที่ทรมาณใดๆของความเจ็บป่วยจะปรากฏให้เห็นบนใบหน้าของลูกหรือจากปากของลูก แทนการพูดถึงความทุกข์ที่ทรมาณของกรรม ลูกจะพูดถึงสภาพของคาร์มา โยคะ ด้วยพลังของการเปลี่ยนแปลง ลูกจะเปลี่ยนแปลงความทุกข์ที่ทรมาณใดๆเป็นความพอใจ ลูกจะอยู่อย่างพอใจ และกระจายคลื่นของความพอใจ

คติพจน์: ทำงานรับใช้ด้วยหัวใจของลูก ด้วยร่างกายของลูก และด้วยความรักสำหรับกันและกัน และลูกจะได้รับความสำเร็จอย่างแน่นอน

*** โอม ชานติ ***